

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia, lat

Menardus <Eisnacensis>

[Basel], 1475

Incipit epistola secunda ad thessalonicenses

[urn:nbn:de:bsz:31-313543](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-313543)

dies ille tanq̄m sicut apprehendat. Omnes enim vos filij lucis estis: et filij diei. Non estis noctis neq; tenebrarum. Igitur non dormiamus sicut et ceteri: sed vigilemus et sobrii simus. Qui enim dormiunt nocte dormiunt: et qui ebrii sunt nocte ebrii sunt. Nos autem qui diei sumus sobrii sumus: indui lorica[m] fidei et caritatis et galeam spem salutis: quoniam non potuit nos deus in iram sed in acquisitionem salutis per dominum nostrum ihesum christum qui mortuus est pro nobis: ut sive vigilemus sive dormiamus: simul cum illo viuamus. Propter quod consolamini inuicem: et edificate alterutrum: sicut et facitis. Rogamus autem vos fratres ut noueritis eos qui laborant inter vos: et prestent vobis in domino: et monent vos: ut habeatis illos abundanter in caritate propter opus illorum: et pacem habete cum eis. Rogamus autem vos fratres: corripite inquietos: consolamini pusillanimes: suscipite infirmos: patientes estote ad omnes. Videte ne quis malus pro malo alicui reddat: sed semper quod bonum est sectamini in inuicem et in omnes. Semper gaudete: sine intermissione orate: in omnibus gratias agite. Hec est enim voluntas dei in christo ihesu: in omnibus vobis. Spiritum nolite extinguere: prophetas nolite spernere. Omnia autem probate: quod bonum est tenete: ab omni specie mala abstinete vos. Ipse autem deus pacis sanctificet vos per omnia: ut integer spiritus vester et anima et corpus sine querela in aduentu domini nostri ihesu christi seruetur. Fidelis est qui vocauit vos: qui etiam faciet. Fratres: orate pro nobis. Salutate fratres omnes: in osculo sancto. Adiuro vos per dominum: ut legatur epistola hec omnibus sanctis fratribus. Gracia domini nostri ihesu christi vobiscum amen.

*Explicit epistola prima ad thessalonicenses
Incipit argumentum in epistola secunda*

Ad thessalonicenses secunda scribit epistolam apostolus: et notum facit eis de temporibus nostris: et de aduersarij deiectione. Scribit hanc epistolam ab antiochia per titum dionysium et Onesimum acolitus

Explicit argumentum. Incipit epistola secunda ad thessalonicenses. Capitulum .i.

Daulus et siluanus et thimotheus: ecclesie thessalonicensium in deo patre nostro et domino ihesu christo: gratia vobis et pax a deo patre nostro et domino ihesu christo. Gratias agere debemus semper deo

pro vobis fratres ita ut dignum est: quoniam superescit fides vestra et abundat caritas vniuersiusque vestrum in inuicem: ita ut et nos ipsi in vobis gloriamini ecclesie dei pro paciencia vestra et fide et in omnibus persecutionibus vestris et tribulationibus quas sustinetis: in exemplum iusti iudicij dei: ut digni habeamini in regno dei pro quo et patimini: si tamen iustum est apud deum retribuere retribuendum hijs qui tribulant: et vobis qui tribulamini requies nobiscum in reuelatione domini ihesu de celo cum angelis virtutibus eius in flamma ignis dantes: videlicet hijs qui non nouerunt deum et qui non obediunt euangelio domini nostri ihesu christi. Qui penas dabunt in interitu eternas a facie domini et a gloria virtutibus eius: cum venient glorificari in sanctis suis. et admirabilis fieri in omnibus qui crediderunt: quia creditum est testimonium nostrum super nos in die illo. In quo etiam oramus semper pro vobis ut dignetur vos vocacione sua deus: et impleat omnem voluntatem bonitatis sue et operum fidei in virtute: ut clarificetur nomen domini nostri ihesu christi in vobis: et vos in illo: secundum gratiam dei nostri et domini ihesu christi.

Capitulum .ii.

Rogamus autem vos fratres per aduentum domini nostri ihesu christi et nostre congregationis in ipsius: ut non cito moueamini a vestro seculo neque terreamini neque per spiritum neque per sermonem neque per epistolam tanquam pro nobis missam: quasi in istis diebus dominum. Ne quis vos seducat villo modo. Quoniam nisi venerit dissensio primum: et reuelatus fuerit homo peccati filius perditionis: qui aduersatur et extollit super omne quod dicitur deus aut quod colitur: ita ut in templo dei sedeat ostendens se tanquam sit deus. Non retinetur quod cum adhuc esset apud vos in bithyniam vobis. Et nunc quid destinet scire: ut

reuelatus in suo tempore iniquitatis: et tunc de medio fiat. Dominus ihesus interueniente ratione aduersum operationem nostram et prodigium iniquitatis: tunc veritatem non. Ideo mittet illi signum et prodigium: et credant mendaciam. Nos autem per pro vobis fratres nos deus primigenius spiritus et in fide per euangelium nostrum christi. Itaque fratres distantes: sive per vos autem dominus noster ihesus nos: et dedit vobis in gratia exhortatione et firmone

Deus et sic ab

Non enim omni dominus est qui a malo. Confidimus quod percipimus et faciat corda vestra in misericordiam autem vobis ut scribat vobis: et non secundum. Ipsi enim scire quod nos: quoniam non panem manducatione nocte et diuitem. Non quasi ut nosmetipsos dum nos. Itaque numquam vobis: nec manducatione quosdam ambulantes: et obsecrantes

reuelat in suo tpe. Nam misterium iaz operta
 tur inq̄tat: t̄m̄ vt q̄ tenet n̄c. teneat: donec
 de medio fiat. Et t̄nc reuelabit: ille iniqu⁹ q̄
 dñs ihs interficiet sp̄u or̄ sui: ⁊ destruet illu/
 sratione aduent⁹ sui. eū cui⁹ ē aduentus secū
 dum operationez satbane in omni v̄tute ⁊ sig
 nis et prodigijs mendacib⁹ et in omni seduc
 tione iniquitatē h̄is qui pereunt: eo q̄ tanta
 tem veritatē non receperunt vt salui fierent.
 Ideo mittet illis deus operationem error⁹ vt
 credant mendatio: vt iudicentur omnes q̄ nō
 crediderunt veritati: sed consenserunt iniqui
 tati. Nos autem debem⁹ gratias agere deo sē
 per pro vobis fratres dilecti a deo: q̄ elegerit
 nos deus primicias in salutem in sanctificatio
 ne sp̄us et i fide veritatē: in quā ⁊ vocauit vo
 p euāgelium n̄m̄ i acq̄sicoe gl̄e dñi n̄i ih̄su
 xp̄i. Itaq; fr̄es stete: et tenete f̄dicōes q̄s di
 didistis: siue p̄ v̄monē siue p̄ epl̄az n̄az. Ipse
 aut dñs n̄r ihs xp̄s et de⁹ et pater n̄r q̄ dilexit
 nos. et dedit consolacōez eternā et sp̄em bonam
 in gr̄a exhortatē corda v̄ra: et cōfirmet i omni
 ope et v̄mone bono.

Capitulum .iij.

De cetero fratres orate pro nobis
 vt sermo dei curiat ⁊ clarificetur
 sicut et apud vo: et vt liberemur
 ab importunijs ⁊ malis hominib⁹
 Non enim omnium est fides. Fidelis autem
 dominus est qui cōfirmabit vo: et custodiet
 a malo. Cōfidim⁹ aut de vob fr̄es i dño: qm̄
 q̄ p̄cipim⁹ et faciēt: et faciēt. Dñs autēz diri
 gat corda v̄ra i caritate dei: ⁊ paciēcia xp̄i. De
 nūdam⁹ autē vob fr̄es i nōie dñi n̄i ih̄su xp̄i:
 vt s̄brabat⁹ vo ab omni fr̄e ābulāte inordi
 nato: et nō sedm̄ f̄dicōem quaz acceper̄t a nob
 Ipi enim scit⁹ quemadmoduz oporteat imitari
 nos: quomā nō inq̄eti sum⁹ inē vos neq; q̄t
 panē māducauim⁹ ab aliq; s̄ i labore ⁊ i fati
 gacōe nocte et die op̄rātes: ne quē v̄m gra
 uarem⁹. Nō q̄si non habuerim⁹ potestatem: s̄
 vt nosmetipsos formā darem⁹ vob ad imitā
 dum nos. Itaq; et cum essem⁹ apud vo s̄ de
 nūciabam⁹ vob: quomā si q̄s nō vult ope
 ran: nec manducet. Audiuim⁹ enim inē vos
 quosdaz ambulātes inq̄ete nichil op̄rātes: s̄
 curiosē agētēs. H̄is autē q̄ eiusmodi s̄nt denun
 ciam⁹ et obsecram⁹ in dño ih̄su xp̄o vt eum

silēdo op̄rātes: suū panē manducet. Vos
 autē fr̄es nolite deficere benefacientes. Quod
 si quis nō obedit verbo n̄o p̄ epl̄az h̄ic nota
 te: et nō amiscēam̄ euz illo vt confundantur. Et
 nolite quasi inimicum existimare: sed corripite
 vt fr̄em. Ipse autē de⁹ pacis det vob pacē sē/
 piternam in omni loco. Dñs cum omnib⁹ vo
 bis. Salutatio mea manu pauli: quod est sig
 num in omni epistola. Ita scribe. Gr̄a dñi no
 n̄i ih̄su xp̄i cum omnib⁹ vobis amen.

Explicit epl̄a secūda ad thessalonicenses. In
 d̄pit argumentū i epl̄az p̄maz ad thimothēu

Thimothēuz in struit ⁊ do
 cet de ordinatione epis
 copatus et dyaconij. et
 omnis ecclesiastice disci
 pline: scribens ei a laodi
 sia per tychicum dyaco
 nem.

Explicit argumentum. In d̄pit epistola ad
 thimothēum prima. Capitulum .i.

Aulus apollolus ih̄su
 cristi secundum imperiū
 dei saluatoris nostri ⁊ cri
 sti ih̄su sp̄ci nostri: th̄is
 motico dilecto filio in
 fide: gr̄a et misericordia
 et pay a deo patre ⁊ xp̄o
 ih̄su dño n̄o. Sic rogavi te vt remeares eph̄e
 si cum irem in macedoniā: vt de nunciare q̄
 buldaz ne aliter docerent: neq; intenderent fa
 bulis et genealogijs interminatis: que questi
 ones prestant magis quaz edificacōez dei q̄ ē
 in fide. Finis autē precepti ē caritas: de corde
 puro. et sciēcia bona: et fide nō ficta. A quib⁹
 q̄daz aberrātes cūsi s̄nt i vaniloquium: volen
 tes esse legis doctores nō intelligētēs neq; q̄
 loquuntur: neq; de quib⁹ affirmāt. Nam⁹ au
 tem q̄ bona est lex si q̄s ea legitime v̄tat: sci
 ens s̄ quia lex iusto nō est polita sed iniustis
 et non subditis: impijs ⁊ peccatorib⁹ sceleratē
 et contaminatē patriōdis et matricōdis homici
 dis fornicarijs masculorum cōcubitorib⁹. pla
 giarijs mendacibus et pijs: et si quid aliud

Epistola secun
 dum

et siluan⁹ ⁊
 notix⁹: eccle
 thessalonicen
 i deo patre
 et dño ih̄su
 o: gr̄a vob ⁊
 a deo p̄re no
 ⁊ dño ih̄su en
 Gr̄as agere
 m⁹ semp do
 m̄ superescit
 sciuulq; vo
 vob gloniam i
 et in oib⁹ p/
 q̄ sustinet⁹ i
 i habeāmi in
 v̄stū est apud
 q̄ vo tribu
 nobiscū in re
 v̄tutē et in
 q̄ nō nouer̄t
 dñm n̄i ih̄su
 ternas a facie
 glonificari in
 q̄ credider̄t:
 nos i die il
 b̄ vt digner̄t
 omne volūta
 te: vt clarifice
 vo in illo:
 xp̄i.

fr̄es pr
 ih̄su xp̄i
 omis in ip̄sū:
 a v̄ro sc̄su ne
 neq; p̄ sermo
 mā: q̄si in̄stet
 et v̄lo modo
 ⁊ reuelatus
 ui adūstatur ⁊
 ut qd̄ colit⁹:
 se t̄q̄ sit de
 apud vo s̄
 nat sc̄it⁹: vt